

การค้นพบ อภิปรายผล สรุปผลการค้นพบและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อจะสำรวจการสอนวิชาหลักภาษาไทย ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ ในจังหวัดพระนคร ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ จะเป็นรากฐานในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงวิธีสอนและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย ข้อมูลดังกล่าวได้มาจากแบบสอบถามซึ่ง ผู้เขียนได้สอบถามครู เกี่ยวกับตัวครู เกี่ยวกับทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนวิชา หลักภาษาไทย เกี่ยวกับวิธีสอน วิธีวัดผล ความสนใจในหลักสูตรและประมวล การสอน การจัดกิจกรรมรวมหลักสูตร ตลอดจนปัญหาในการสอนและข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงการสอนวิชานี้ กับได้ออกแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับทัศนคติที่มี ต่อวิชาหลักภาษาไทย ความเห็นที่มีต่อการสอน การใช้อุปกรณ์และการวัดผล วิธีสำรวจได้แยกครูและนักเรียนออกเป็น ๓ ประเภทตามประเภทของโรงเรียนที่ ครูสอนและนักเรียนเรียนอยู่ ได้แก่โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียน สาธิต แล้วนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์โดยคิกค่าตอบของครูและนักเรียนเป็นจำนวน ร้อยละ และทดสอบ ไค-สแควร์ เพื่อหาค่าตอบของครูและนักเรียนจะมีความ สัมพันธ์กับประเภทของโรงเรียนหรือไม่ สิ่งที่ค้นพบจากการวิเคราะห์ดังกล่าว สรุปเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

๑. เกี่ยวกับตัวครู มี เพศ อายุ วุฒิและประสบการณ์ในการสอนของครู ผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย

๑.๑ ครูสอนวิชาหลักภาษาไทยส่วนมากคือร้อยละ ๗๕.๒ เป็นครูหญิง ครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๘๖.๓ เป็นครูหญิง ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๕๑.๒๒ เป็นครูหญิง และครูโรงเรียนสาธิตร้อยละ ๘๖.๖๖ เป็นครูหญิง

๑.๒ ครูสอนวิชาหลักภาษาไทยกลุ่มใหญ่ ร้อยละ ๓๔ มีอายุประมาณ ๒๔ - ๒๕ ปี ครูอายุมากที่สุด เป็นครูชายร้อยละ ๑๐๐ และครูหญิงร้อยละ ๔.๗๖ มีอายุมากกว่า ๕๓ ปีขึ้นไป ครูอายุต่ำที่สุดมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี อายุเฉลี่ยของครูประมาณ ๔๓ ปี (จากตารางที่ ๓)

๑.๓ ครูจำนวนมากที่สุด ทั้งโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต คือร้อยละ ๕๕.๒๖ มีวุฒิปริญญา กล่าวคือ ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมาก จำนวนร้อยละ ๕๒.๐๕ โดอปรริญญา ครูวุฒิตั้งที่สุดร้อยละ ๑.๓๓ โดปริญญาโท ครูวุฒิตั้งที่สุดร้อยละ ๑๗.๔๑ โดประกาศนียบัตรวิชาครู (ป.ป., พ.ป., ป.กศ. ตน ส่วนครูโรงเรียนราษฎร์ กลุ่มใหญ่ ร้อยละ ๗๓.๑๗ โดอปรริญญา ครูวุฒิตั้งที่สุดร้อยละ ๒.๔๔ โดปริญญาศรีทางวุฒิศู ครูวุฒิตั้งที่สุดร้อยละ ๗.๓๑ มีวุฒิตั้งกว่า ป.ป. (ม.บ., ป., นักกรรมเปรีญ) ครูโรงเรียนสาธิตส่วนมาก ร้อยละ ๗๓.๓๓ มีวุฒิตั้งปริญญาศรีทางวุฒิศู ครูวุฒิตั้งที่สุดร้อยละ ๑๓.๓๓ โดปริญญาศรีทางวิชาการและวิชาครู ส่วนครูวุฒิตั้งที่สุดร้อยละ ๑๓.๓๓ โดอปรริญญา

๑.๔ ครูกลุ่มใหญ่ร้อยละ ๒๗.๔ มีประสบการณ์ในการสอน คือโด้สอนมาแล้ว ๗ - ๑๐ ปี รองลงมาร้อยละ ๒๓.๒๕ เคยสอนมาแล้ว ๓ - ๖ ปี มีครูเพียงร้อยละ ๑.๓๓ เท่านั้นที่เคยสอนมาแล้วมากกว่า ๓๕ ปี และครูเพียงร้อยละ ๖.๒ สอนนอยกว่า ๓ ปี

๒. เกี่ยวกับการสอน ครูสอนวิชาหลักภาษาไทยส่วนมากสอนในระดับชั้นเคยวซึ่งมีหลายห้อง มีครูโรงเรียนรัฐบาลเพียงร้อยละ ๔.๑๑ และครูโรงเรียนราษฎร์เพียงร้อยละ ๔.๗๔ ที่สอนหลายระดับชั้น แต่เป็นที่น่าสังเคตว่า ครูโรงเรียนสาธิต มีโด้ร้อยละ ๓๔.๐๑ ต้องสอนหลายระดับชั้น ครูส่วนมากร้อยละ ๔๔.๗๖ สอนเฉพาะวิชาภาษาไทยเท่านั้น ครูที่สอนวิชาอื่นควยมีเพียงร้อยละ ๑๔.๗๓ (จากตารางที่ ๖) ครูส่วนมากร้อยละ ๔๔.๗๖ มีชั่วโมงสอนทุกวิชา สัปดาห์ละ ๑๕ - ๑๘ ชั่วโมง ครูที่สอนมากกว่า ๒๒ ชั่วโมงเพียง

ร้อยละ ๗.๗๕ ครูที่สอนภาษาไทยส่วนมาก ร้อยละ ๒๕.๕๘ สอน ๑๓ - ๑๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมาก ร้อยละ ๓๕.๑๕ สอนภาษาไทยเพียงสัปดาห์ละ ๑ - ๔ ชั่วโมง ครูร้อยละ ๘.๕๓ สอนหลักภาษาไทยร่วมกับวิชาอื่น ในหมวดวิชาภาษาไทย ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมาก ร้อยละ ๓๙.๗๓ สอนหลักภาษา ๓ - ๔ ชั่วโมง แต่ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมาก ร้อยละ ๓๙.๐๖ สอนหลักภาษาเพียง ๑ - ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนครูโรงเรียนสาธิตสอนมากที่สุด ไม่เกิน ๘ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

๓. เกี่ยวกับทัศนคติของครูที่มีต่อการสอน ครูส่วนมากร้อยละ ๗๒.๘๗ ชอบสอนวิชาภาษาไทย เหตุที่ชอบสอนเป็นเพราะเห็นว่าการสอนทำให้โคคนควหาความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ เกี่ยวกับภาษามากขึ้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าภาษาไทยเป็นภาษาของชาติ น่าสนใจ น่าศึกษา และควรเชิษฐไไว้ เห็นความสำคัญว่ามีประโยชน์ต่อนักเรียน และทางครูเองก็มีความถนัด มีใจรักวิชานี้ และมีความรู้ที่พอสมควร ส่วนครูที่ไม่ชอบสอนนั้น เห็นว่าภาษาไทยเรียนยาก สอนยาก ครูภาษาไทยคว่าควรมีโอกาสไปต่างประเทศน้อย ไม่ได้รับการยกย่องจากครูอื่น ไม่มั่นใจว่ามีความรู้ที่พอและต้องสอนเพราะได้รับมอบหมายให้สอน วิชาในหมวดวิชาภาษาไทยที่ครูชอบสอนมากที่สุดคือวิชาวรรณคดี ส่วนวิชาหลักภาษา มีครูชอบสอนเพียงร้อยละ ๑๓.๑๘ เท่านั้น (จากตารางที่ ๑๗) แสดงว่า ครูพอใจที่จะสอนวิชาอื่น ๆ ในหมวดวิชาภาษาไทย เว้นแต่หลักภาษา ครูส่วนมากที่สอนหลักภาษานั้น ชอบสอนเหมือนกัน เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ แต่ถ้ามมีโอกาสเลือกสอนวิชาอื่นได้แล้ว ครูเลือกที่จะสอนวิชาอื่นมากกว่า ในด้านการสอน ครูร้อยละ ๕๘.๕๘ เตรียมการสอนเสมอ โดยสอนแยกเฉพาะวิชาหลักภาษาไทยในบางครั้งและสอนร่วมกับวิชาในหมวดภาษาไทย บางครั้ง ครูร้อยละ ๕๘.๒๖ สอนหลักภาษาไทยเหมือนกันทุกห้อง เมื่อสอนหลายห้องในระดับชั้นเดียวกัน แต่มีครูจำนวนมากเหมือนกัน คือร้อยละ ๕๕.๗๕ ที่สอนต่างกันแต่ละห้อง ควบเหตุยตต่างกัน คือส่วนหนึ่งเห็นว่าต้องการให้นักเรียนได้รับ

ความรู้เท่า ๆ กัน และสะดวกในการเตรียมการสอนจึงสอนเหมือนกัน แต่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าความสามารถของนักเรียนต่างกัน และความรู้ของนักเรียนต่างกัน ครูจึงสอนต่างกัน

ในด้านวิธีสอน ครูร้อยละ ๒๐.๘๖ สอนหลักภาษาไทยโดยอธิบายเนื้อหาพร้อมทั้งยกตัวอย่างแล้วให้นักเรียนจด ครูบางคนจัดกิจกรรมชั้นสอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รวมกิจกรรมเสมอ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและความสามารถต่าง ๆ เป็นครั้งคราว การสอนในห้องเรียนครูอธิบายแล้วถามนักเรียน ให้รายงานจากข้อเขียน ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม และให้นักเรียนรายงานปากเปล่าในห้อง ครูมีความเห็นว่ากิจกรรมชั้นสอนในห้องเรียนทำให้นักเรียนได้ผลเข้าใจชัดเจนรวดเร็ว ทำให้การเรียนสนุกสนาน เด็กสนใจและทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่น่าเบื่อหน่าย ครูยกตัวอย่างจากประสบการณ์ของตนเอง นอกเหนือจากตำราเรียน บางทีก็ให้นักเรียนช่วยยกตัวอย่าง ครูส่วนมากร้อยละ ๘๘.๑๕ ใช้อุปกรณ์เป็นบางชั่วโมง มีครูเพียงร้อยละ ๑๐.๘๕ ไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอน สำหรับอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้มีข้อความจากวรรณคดี และหนังสืออ่านประกอบ แผนภูมิ เช่น แผนภูมิดังเลขค่าประพันธ์ รูปภาพประกอบ เช่น รูปภาพประกอบคำอธิบายราชาศัพท์ และบัตรคำเช่นคำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต ครูมีความเห็นว่าอุปกรณ์การสอนช่วยในการเรียนการสอนได้มากและทวนเวลาเรียน

๔. เกี่ยวกับการวัดผล ครูร้อยละ ๗๘.๘๒ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอ เมื่อสอนเสร็จครูวัดผลตามชั่วโมงด้วยการซักถามนักเรียนให้ตอบพร้อมกัน และตอบเป็นรายบุคคลแล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด การวัดผลปลายปีครูใช้วิธีเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัด สอบประจำภาค ทดสอบย่อยรวมกับสอบได้ ข้อสอบที่ใช้วัดผลเป็นแบบปรนัยส่วนใหญ่ มีแบบอัตนัยเพียงบางส่วน

๕. เกี่ยวกับนักเรียน ครูร้อยละ ๖๘.๗๗ สังเกตว่านักเรียนสนใจเรียนหลักภาษาไทยมากพอควร ส่วนมากเข้าใจวิชาดีพอใช้ และพื้นความรู้ก็อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

๖. เกี่ยวกับหลักสูตร ประมวลการสอนและแบบเรียน ครูร้อยละ ๘๖.๐๕ สนใจอ่านหลักสูตรและประมวลการสอนจนจบ ทางด้านหลักสูตรเห็นว่าหลักสูตรกำหนดอัตราเวลาเรียนเหมาะสม และกำหนดเนื้อหาได้เหมาะสมเช่นกัน ทางด้านประมวลการสอน ครูร้อยละ ๗๘.๒๙ สอนตามบางอย่างโดยนำมาดัดแปลงให้เหมาะกับนักเรียน ส่วนเนื้อหาแบบเรียน หรือตำราไวยากรณ์ที่ครูใช้สอน ครูร้อยละ ๕๕.๘๑ เห็นว่าเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนบางบทเรียน

๗. เกี่ยวแกกิจกรรมรวมหลักสูตร ครูร้อยละ ๖๒.๐๑ สอนหลักภาษาไทย จัดกิจกรรมรวมหลักสูตรเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ก. ให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำมารายงานปากเปล่าในห้องเรียน

ข. ให้นักเรียนเขียนรายงานการค้นคว้า

ค. ให้นักเรียนทำสมุดรวบรวมคำ

ง. จัดตั้งชุมนุมภาษาไทย

จ. ให้เขียนสมุดบันทึก

ฉ. จัดห้องภาษาไทย หรือมุมห้องสมุด

อย่างไรก็ดี มีครูที่ไม่เคยจัดกิจกรรมดังกล่าวข้างบนนี้ถึงร้อยละ ๑๓.๑๘

๘. เกี่ยวกับปัญหาการสอนหลักภาษาไทย ครูเคยประสบปัญหาการสอน ดังนี้

ก. ขาดอุปกรณ์การสอน

ข. นักเรียนไม่เอาใจใส่เรียนวิชานี้

ค. ขาดเทคนิคการสอนที่ดี

ง. เวลาเรียนน้อย ทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตร

จ. ไม่มีมั่นใจว่ามีความรู้หลักภาษาไทยดีพอ

ฉ. ครูวิชาอื่นไม่ให้ความร่วมมือ หรือให้ความร่วมมือน้อยไป

ช. ไม่รู้จักแหล่งวิชาที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

ซ. ไม่รู้จักวิธีวัดผลที่ดี

นอกจากนี้ ครูยังประสบปัญหาในการใช้อุปกรณ์การสอนหลักภาษาคังนี้

- ก. ไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์
- ข. หมดเปลืองเงินมาก
- ค. ไม่รู้จะหาอุปกรณ์อะไรมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา
- ง. ทำอุปกรณ์เองไม่เป็น
- จ. ไม่รู้จักแหล่งอุปกรณ์

๕. ข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

(๑) หนังสือแบบเรียนควรมีมากกว่านี้ เพื่อให้ครูค้นคว้าหารายละเอียดได้ง่าย เนื้อหาหลักภาษาควรให้เหมาะกับระดับสติปัญญาของเด็ก ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย และมีแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำมาก ๆ

(๒) ครูควรจัดกิจกรรมชั้นสอนให้สนุกเร้าใจให้นักเรียนสนใจในการเรียน สนุกสนานเพลิดเพลินได้เนื้อหา โดยให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม แสดงความสามารถและความคิดเห็นเสมอ

(๓) ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมแนะนำวิธีการสอนหลักภาษาหรือทางกระทรวงศึกษาธิการควรจัดศึกษานิเทศก์มาสาธิตการสอนบ้าง

(๔) ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู

(๕) ครูควรจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตร เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเสมอ

(๖) ควรเพิ่มคะแนนวิชาหลักภาษาไทยให้มากทัดเทียมกับวิชาอื่น

(๗) ครูควรฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาไทยเป็นประโยชน์ต่อวิชาอื่นและใช้ในชีวิตประจำวันได้

- (๘) ควรเพิ่มเวลาเรียนวิชาหลักภาษาไทย
- (๙) วงการทั่วไป เช่น สื่อมวลชนควรสนับสนุนและแก้ไขการใช้ภาษาให้ถูกต้องกว่านี้
- (๑๐) ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดครูที่ชำนาญและมีความรู้ในวิชานี้ดี มาสอนนักเรียน
- (๑๑) ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ครูสอนวิชานี้ด้วยความสมัครใจ
- (๑๒) ผู้บริหารโรงเรียนควรเห็นคุณค่าและความสำคัญของครูหลักภาษา เท่ากับครูอื่น ๆ เช่น ครูสอนภาษาอังกฤษ ครูสอนคำนวณ เป็นต้น
- (๑๓) การสอน ครูควรใช้อุปกรณ์ช่วยเสมอ
- (๑๔) ครูควรยกตัวอย่างประกอบการสอนมาก ๆ
- (๑๕) ควรวางรากฐานหรือฟื้นความรู้ภาษาไทยที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษา
- (๑๖) ครูควรเป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาที่ดีแก่เด็กนักเรียนและหมั่นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
- (๑๗) ครูควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ
- (๑๘) ครูควรมีอารมณ์ขันเพื่อช่วยไม่ให้เด็กเรียนเบื่อหน่าย
- (๑๙) ครูควรพิจารณานำหลักสูตรมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับนักเรียน ให้มากที่สุด

๑๐. ความเห็นของนักเรียน นักเรียนร้อยละ ๖๑.๕๕ ชอบเรียนหลักภาษาไทย เพราะเห็นว่า มีประโยชน์ต่อวิชาอื่น ทางครูได้ให้ความรู้ประกอบกว้างขวางช่วยให้เข้าใจเนื้อหาวิชาดีขึ้น และได้ความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ เกี่ยวกับภาษา มีนักเรียนร้อยละ ๓๘.๐๑ ไม่ชอบเพราะเข้าใจเนื้อหายากและไม่ชอบท่องจำ วิชาในหมวดภาษาไทยที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ วิชาวรรณคดี ส่วนวิชาหลักภาษามีนักเรียนตอบว่าชอบที่สุดเพียงร้อยละ ๖.๓๕ เท่านั้น (จากตารางที่ ๕) แสดงให้เห็นว่านักเรียนชอบวิชาหลักภาษาน้อยกว่าวิชาอื่น ในด้านทัศนคติที่นักเรียนมีต่อครูหลักภาษาไทย นักเรียนเห็นว่าครูใช้ภาษาเป็นตัวอย่างให้ได้ดี มีวิธีสอนดี มีความรู้ดีและมีความก้าวหน้าเหมือนครูวิชาอื่น ในด้านการเรียนนักเรียน

เรียนวิชาหลักภาษาไทยโดยการจดงานและฟังครูอธิบายประกอบบ้าง มีบางครั้งที่
ครูใช้อุปกรณ์ อุปกรณ์ที่ใช้คือข้อความจากวรรณคดีและหนังสืออ่านประกอบ เครื่อง
บันทึกเสียง แผนภูมิ เช่น แผนผังลักษณะคำประพันธ์ บัตรคำ เช่นบัตรคำราชา
ศัพท์ รูปภาพและข้อสอบหลักภาษาไทยปีก่อน ๆ นำมาถามนักเรียน นักเรียนเห็น
ว่าอุปกรณ์ที่ครูใช้นั้นทำให้การเรียนสนุกสนานเพลิดเพลิน อย่างไรก็ตามนักเรียนร้อยละ
๓๐.๕๘ ตอบว่าครูไม่เคยใช้อุปกรณ์เลย ในด้านการวัดผลครูให้นักเรียนทำแบบ
ฝึกหัดนาน ๆ ครั้ง และวัดผลหลายปีโดยเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัดรวมทั้งคะแนน
สอบประจำภาค ทดสอบย่อยและสอบไล่

การวัดผลที่นักเรียนชอบที่สุดนั้นคือ การเก็บคะแนนสอบทุกครั้งรวมทั้งสอบไล่
ในการจัดการกิจกรรมร่วมหลักสูตร นักเรียนตอบว่าครูเคยจัดการกิจกรรมดังต่อไปนี้

- (๑) ครูให้แต่งคำประพันธ์จากเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย
- (๒) จัดตั้งชุมนุมภาษาไทย
- (๓) ทำสมุดรวบรวมคำ เช่น คำบาลีสันสกฤต คำราชาศัพท์ เป็นต้น
- (๔) ให้เขียนรายงานการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
- (๕) แข่งขันกันคิดหาคำไทยนำมาแยกประเภทตามหลักภาษาไทย
- (๖) ค้นคว้าทำรายงานเพื่อนำมารายงานปากเปล่าในห้องเรียน
- (๗) ให้ทำหนังสือพิมพ์ในห้องหรือในโรงเรียน
- (๘) ให้ทำสมุดภาพแสดงประโยคชนิดต่าง ๆ ในหลักภาษาไทย
- (๙) โต้ถามและอภิปรายว่าควยเรื่องของหลักภาษา
- (๑๐) ให้ค้นคว้าคำไทยที่ใช้ผิด ๆ จากสื่อมวลชน เพื่อนำมาวิจารณ์

ในห้อง

อย่างไรก็ดี นักเรียนจำนวนมากเป็นอันดับ ๕ ของนักเรียนผู้ตอบทั้งหมด
ร้อยละ ๒๔.๖๖ ตอบว่าครูไม่เคยจัดการกิจกรรมเหล่านี้เลย (จากตารางที่ ๑๘)

นักเรียนส่วนมากคิดว่าพื้นความรู้ภาษาไทยของตนอยู่ในเกณฑ์พอใช้
และเห็นว่าครูวิชาอื่นก็ได้กวัดขันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนอยู่เสมอ นักเรียนจึง
ได้ใช้ภาษาไทยเห็นประ โยชน์ต่อวิชาอื่นด้วย เมื่อเรียนหลักภาษาไม่เข้าใจนักเรียน
ถามครู ถามเพื่อน ถามผู้ปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิและอ่านหนังสือประกอบจนเข้าใจ

นอกจากนั้นนักเรียนยังมีความเห็นว่าการใช้ภาษาไทยของสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์และป้ายประกาศต่าง ๆ ส่วนมากถูกต้องกับหลักภาษาไทยดีแล้ว สำหรับข้อเสนอแนะของนักเรียนในการเรียนการสอนหลักภาษาไทยของนักเรียน มีดังต่อไปนี้

- (๑) ครูควรใช้อุปกรณ์การสอนเสมอ
- (๒) ครูควรมีวิธีสอนที่สามารถเร้าความสนใจให้นักเรียนเอาใจใส่ในการเรียน
- (๓) ครูควรอธิบายให้เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนจะสรุปหลักเกณฑ์ของภาษาให้นักเรียนจด
- (๔) ครูควรจัดกิจกรรมที่สนุกเพลิดเพลินเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสมอ
- (๕) ครูควรมีบุคคลิกดี
- (๖) ครูควรมีจิตวิทยาดี
- (๗) ครูควรทบทวนเนื้อหาให้แบบฝึกหัดและทดสอบความรู้ให้นักเรียนเสมอ
- (๘) ครูควรนำความรู้ประกอบมาเป็นตัวอย่างให้ความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ ในเรื่องภาษาแก่นักเรียนอย่างเหมาะสม
- (๙) ครูควรจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรภาษาไทย เช่น จัดตั้งชุมนุมภาษาไทย จัดนิทรรศการ ให้อ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ
- (๑๐) ครูควรมีความรู้ในเนื้อหาวิชาดี
- (๑๑) ครูควรสรุปหลักเกณฑ์ของภาษาไทยให้เข้าใจง่ายสะดวกในการท่องจำ
- (๑๒) ครูไม่ควรให้นักเรียนท่องจำจากเนื้อหาที่จด แต่ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจนเข้าใจ
- (๑๓) ครูควรเข้มงวดกวดขันให้นักเรียนเอาใจใส่ในการเรียนอยู่เสมอ
- (๑๔) ควรเพิ่มเวลาเรียนหลักภาษาไทยให้มากกว่านี้
- (๑๕) ควรเพิ่มคะแนนหลักภาษาไทยให้มากกว่าวิชาอื่น เช่น วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคำนวณ ฯลฯ

- (๑๖) วงการทั่วไปควรส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเหมาะสม
- (๑๗) ครูหลักภาษาไทยควรเป็นผู้ชาย

๑๑. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความเห็น วิธีสอน และปัญหาต่าง ๆ ของครูและนักเรียนกับความแตกต่างของโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต

๑. วุฒิของครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากได้อนุปริญญา (ป.กศ.สูง, อ.กศ., ป.ม., พ.ม., ป.มช.) ครูวุฒิต่ำที่สุดได้ประกาศนียบัตรทางวิชาครู ครูวุฒิต่ำที่สุดได้ปริญญาโท ส่วนครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากได้อนุปริญญา ครูวุฒิต่ำที่สุดได้ปริญญาตรีทางวิชาครู ครูวุฒิต่ำที่สุดมีวุฒิต่ำกว่า ป.ป. (ม.๖,ป., นักรรรมเปรียญ) ครูโรงเรียนสาธิตส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนราษฎร์ มีครูจำนวนมากได้ปริญญาตรีทางวิชาครู ครูวุฒิต่ำที่สุดและมีจำนวนน้อยที่สุดได้อนุปริญญา

๑.๑ ครูที่สอนหลักภาษาไทยทั้งหมดส่วนมากเป็นครูหญิง ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากมีอายุประมาณ ๒๔ - ๒๕ ปี ครูโรงเรียนราษฎร์และครูโรงเรียนสาธิตก็มีอายุอยู่ในระดับนี้ ครูโรงเรียนรัฐบาลมีอายุสูงที่สุด ๕๕ ปีขึ้นไป แต่ครูโรงเรียนราษฎร์มีอายุสูงที่สุดประมาณ ๔๔ - ๕๓ ปี ส่วนครูโรงเรียนสาธิตมีอายุสูงที่สุดไม่เกิน ๔๑ ปี ครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีอายุอย่างต่ำที่สุดประมาณ ๑๔ - ๒๓ ปี ส่วนครูโรงเรียนสาธิตมีอายุอย่างต่ำที่สุดประมาณ ๒๔ - ๒๕ ปี

๑.๒. ครูโรงเรียนรัฐบาล เคยสอนมาแล้วมากที่สุดถึง ๓๕ ปีขึ้นไป ส่วนครูโรงเรียนราษฎร์เคยสอนมาแล้วมากที่สุดไม่เกิน ๓๐ ปี ครูโรงเรียนสาธิตเคยสอนมาแล้วที่สุดเพียงไม่เกิน ๒๒ ปี

๒. ครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนราษฎร์ กลุ่มใหญ่สอนหลักภาษาไทยระดับชั้นเดียว แต่ครูโรงเรียนสาธิตจำนวนไม่ต่างกันมากนักสอนทั้งระดับชั้นเดียวและระดับชั้นต่างกัน ครูทั้งสามประเภท ส่วนมากสอนเฉพาะวิชาหลักภาษาไทยเท่านั้น

ครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิต ส่วนมากมีชั่วโมงสอนทุกวิชา สัปดาห์ละ ๑๕ - ๑๘ ชั่วโมง แต่ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมาก สอนสัปดาห์ละ ๑๕ - ๒๒ ชั่วโมง ครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์บางคนต้องสอนมากกว่าสัปดาห์ละ ๒๒ ชั่วโมง ส่วนครูโรงเรียนสาธิตสอนมากที่สุดไม่เกิน ๒๒ ชั่วโมง วิชาหลักภาษาไทย ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากมีชั่วโมงสอน ๓ - ๔ ชั่วโมง แต่ครูโรงเรียนราษฎร์และครูโรงเรียนสาธิตกลุ่มใหญ่สอนเพียง ๑ - ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์เท่านั้น ครูบางคนสอนวิชาหลักภาษาไทยร่วมกับวิชาในหมวดวิชาภาษาไทย

๒.๑ ในด้านทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนภาษาไทย ครูโรงเรียนทั้งสามประเภทกลุ่มใหญ่ชอบสอน ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากชอบสอนเพราะมีความสมัครใจเห็นว่าเป็นวิชาสำคัญที่มีประโยชน์แก่นักเรียน และครูก็ใฝ่ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มขึ้น ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากชอบเพราะ ครูใฝ่ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มขึ้น ส่วนครูโรงเรียนสาธิตส่วนมากชอบสอนเพราะมีความสมัครใจ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีโอกาสเลือกสอนได้โดยเสรีครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากจะเลือกสอนวิชาอื่น ๆ ในหมวดวิชาภาษาไทยยกเว้นหลักภาษาเช่นเดียวกับครูโรงเรียนสาธิต แต่ครูโรงเรียนราษฎร์กลุ่มใหญ่ยังจะเลือกสอนวิชาหลักภาษาไทยอยู่

๒.๒ วิธีสอนของครู ครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากสอนหลักภาษาไทยเหมือนกันทุกห้อง เมื่อสอนวิชานี้หลายห้องในระดับเดียวกัน ทั้งนี้เพราะต้องการให้นักเรียนได้รับความรู้เท่า ๆ กันและสะดวกในการเตรียมการสอน แต่ครูโรงเรียนสาธิตสอนต่างกันแต่ละห้องเพราะเห็นว่าความสามารถของนักเรียนแต่ละห้องต่างกัน การสอนในห้องเรียนครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากมีวิธีสอนเหมือนกันคืออธิบายเนื้อหาแล้วให้นักเรียนจด แต่ครูโรงเรียนสาธิตมีวิธีสอนฝึกกับครูทั้งสองประเภทดังกล่าว กล่าวคือจัดกิจกรรมขึ้นสอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รวมกิจกรรมเสมอ ถึงกระนั้นก็มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและความสามารถในการรวมกิจกรรมก็ไม่ขึ้นกับความแตกต่างของประเภทของโรงเรียน คือต่างก็เปิดโอกาสเป็นครั้งคราวเหมือนกัน เว้นแต่เมื่อเทียบกันในเรื่องระหว่างสองวิธีแล้ว วิธีที่สอนโดยให้นักเรียนจดหลังจากที่ครูอธิบายเนื้อหาแล้ว

เป็นวิธีที่ครูโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนสาธิตใช้มากกว่าการเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรม กิจกรรมชั้นสอนที่ครูจัดเป็นส่วนมากคือครูอธิบายแล้วถามนักเรียน ครูโรงเรียนสาธิตร้อยละร้อยปฏิกิริยาเช่นนี้ ครูทั้งสามประเภทส่วนมากยกตัวอย่างจากประสบการณ์นอกเหนือตำราเรียนเมื่ออธิบายให้นักเรียนฟัง

๒.๓ การใช้อุปกรณ์การสอนของครูจะสม่ำเสมอหรือไม่ขึ้นกับประเภทของโรงเรียน อุปกรณ์ที่ใช้อย่างมากได้แก่ข้อความจากวรรณคดีและหนังสือประกอบ

๒.๔ ครูโรงเรียนสาธิตร้อยละร้อยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอ การวัดผลส่วนมากครูทั้งสามประเภทใช้วิธีเดียวกันคือซักถามนักเรียนพร้อมกันและเป็นรายบุคคลแล้วให้ทำแบบฝึกหัด การวัดผลปลายปี ครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนสาธิตส่วนมากเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัด สอบประจำภาค ทดสอบย่อยรวมกับสอบไล่ แต่ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากเก็บคะแนนทดสอบทุกครั้งรวมกับสอบไล่ ครูโรงเรียนราษฎร์และครูโรงเรียนรัฐบาลใช้ข้อสอบแบบปรนัยส่วนใหญ่ อัตราส่วนน้อยใช้ในการทดสอบ แต่ครูโรงเรียนสาธิตใช้ข้อสอบแบบปรนัยและอัตนัยเท่า ๆ กัน

๓. ความเห็นของครูที่มีต่อนักเรียนทั้งสามประเภทเห็นว่านักเรียนสนใจเรียนมากพอควรและเข้าใจวิชาหลักภาษาดีพอใช้

๔. ครูทั้งสามประเภทกลุ่มใหญ่อ่านหลักสูตรและประมวลการสอนจบและเห็นว่าหลักสูตรกำหนดเวลาเรียนและเนื้อหาวิชาเหมาะสมแล้ว ครูสอนตามประมวลการสอนบางอย่างโดยนำมาคิดแปลงให้เหมาะสมกับนักเรียน หนังสือแบบเรียนครูทั้งสามประเภทส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนบางบทเรียน

๕. ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมาก จัดกิจกรรมรวมหลักสูตรโดยให้นักเรียนค้นคว้านำมารายงานปากเปล่าในห้อง ครูโรงเรียนราษฎร์ก็เช่นเดียวกัน แต่ครูโรงเรียนสาธิตส่วนมากให้นักเรียนเขียนรายงานการค้นคว้า

๖. ครูโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากประสบปัญหาการสอนเรื่องนักเรียนไม่เอาใจใส่เรียนวิชานี้ ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากขาดอุปกรณ์การสอน ส่วนครูโรงเรียนสาธิตส่วนมากไม่เคยประสบปัญหาการสอนมากนัก ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอน

ครูโรงเรียนรัฐบาลมากที่ไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์ ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากก็เช่นเดียวกัน แต่ครูโรงเรียนสาธิตส่วนมากไม่เคยประสบปัญหาดังกล่าว เพราะมีอุปกรณ์พร้อมเป็นส่วนมาก

๗. นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิตส่วนมากชอบเรียนหลักภาษาไทย แต่นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากไม่ชอบ นักเรียนทั้งสามประเภทชอบวิชาวรรณคดีมากที่สุด นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากเห็นว่าครูมีวิเศษสอนดี นักเรียนโรงเรียนราษฎร์เห็นว่าครูมีความรู้ดี ส่วนนักเรียนโรงเรียนสาธิตเห็นว่าครูใช้ภาษาไทยเป็นตัวอย่างได้ดี นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากเรียนภาษาไทยโดยวิธีจดงานและฟังครูอธิบายประกอบบ้าง ส่วนนักเรียนโรงเรียนสาธิตส่วนมากจดงานอย่างเดียวตลอดชั่วโมง นักเรียนทั้งสามประเภทตอบว่าครูใช้อุปกรณ์การสอนบ้างครั้งและอุปกรณ์ที่ครูใช้ส่วนมากก็เหมือนกัน คือข้อความจากวรรณคดีและหนังสืออ่านประกอบซึ่งนักเรียนเห็นว่าสนุกเพลิดเพลินและเหมาะสมทั้งเนื้อหา นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ใฝ่ทำแบบฝึกหัดคณาน ๆ ครั้ง แต่นักเรียนโรงเรียนสาธิตส่วนมากใฝ่ทำแบบฝึกหัดบ่อยครั้ง นักเรียนทั้งสามประเภทสนใจเรียนวิชาหลักภาษามากพอควร เช่นเดียวกัน นักเรียนรัฐบาลส่วนมากมีพจนานุกรมภาษาไทยซึ่งครูจัดให้เป็นกิจกรรมร่วมหลักสูตร นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากไม่มีกิจกรรมร่วมหลักสูตร ส่วนนักเรียนโรงเรียนสาธิตต้องรายงานการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ นักเรียนสาธิตส่วนมากมีความเชื่อมั่นในตัวครูมาก มีอะไรไม่เข้าใจก็ถามครูจนเข้าใจ ส่วนนักเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราษฎร์ ถามผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ

๘. ครูชายและครูหญิงชอบสอนวิชาหลักภาษาไทย เพราะเห็นว่า เป็นภาษาของชาติควรเชิดชูไว้ แต่ถึงกระนั้นถ้าเปรียบกับวิชาวรรณคดีไทย ครูชายและครูหญิงชอบสอนวิชาวรรณคดีไทยมากกว่าวิชาหลักภาษาไทย

อภิปรายผลของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ถ้าจะทำการสำรวจในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมดย่อมเป็นการยุ่งยากมิใช่น้อย ผู้เขียนจึงเห็นว่าการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยส่งแบบสอบถามครูและนักเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการเก็บข้อมูล กล่าวคือเลือกประชากรครูและนักเรียนอย่างมากเพียง ๕๑ คนก็จะเป็นการสะดวกและทันเวลาที่มีจำกัดในการรวบรวมข้อมูลดีกว่าวิธีอื่น นอกจากนั้นแบบสอบถามที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนก็ได้พยายามใช้คำถามสั้น ๆ ง่าย ๆ ไม่ให้เป็นภาระยุ่งยากหรือลำบากใจแก่ผู้ตอบที่จะให้ข้อเท็จจริง ทั้งยังเป็นาง่ายในการที่ผู้เขียนจะวิเคราะห์โดยคิดจำนวนครูและนักเรียนผู้ตอบเป็นร้อยละ และทดสอบ ไค-สแควร์ เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเห็นของครูและนักเรียนกับประเภทของโรงเรียน

ผลของการวิจัยครั้งนี้ มีบางอย่างตรงกับการวิจัยที่เคยมีผู้ทำมาก่อนแล้ว ได้แก่ การวิจัยของ สุนีย์ เครือนิล^๑ ซึ่งทำไว้เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๒ เกี่ยวกับการยอมรับของการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ผู้วิจัยค้นพบว่านักเรียนส่วนมากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาหลักภาษาไทย นับว่าตรงกับการวิจัยของผู้เขียนซึ่งค้นพบว่าวิชาในหมวดวิชาภาษาไทยที่นักเรียนชอบมากที่สุดนั้นคือวิชาวรรณคดีไทย ส่วนวิชาหลักภาษาไทยมีนักเรียนตอบว่าชอบที่สุดเพียงร้อยละ ๖.๓๕ เท่านั้น ในกานวณิชของครู Craig Giffen Swanger^๒ ได้ทำการวิจัยเมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๒ เกี่ยวกับการเตรียมตัวในการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏผลว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากมีวุฒิสูงกล่าวคือไม่ต่ำกว่าระดับอนุปริญญาจากวิทยาลัย

๑ สุนีย์ เครือนิล "ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๐๒"

๒ Craig Giffen Swanger "The Preparation of Present English Teachers in the Public Secondary Schools of Pennsylvania" Disertation Abstracts. Volume 23, Nos. 12, Part I-2 Index, 1963 p. 4618.

Volume 23, Nov. 12, Part 1-2 Index, 1963 p. 4618

ตรงกับการวิจัยของผู้เขียนซึ่งค้นพบว่าครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทยนั้นส่วนมากร้อยละ ๕๕.๒๒ มีวุฒิอนุปริญญาเช่นกัน นอกจากนี้เกี่ยวกับการสอนของครู ได้มีการวิจัยของ เปี่ยมศรี นาคพัฒน์^๓ ซึ่งทำไว้เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๐ ซึ่งได้เห็นว่าการสอนวิชาภาษาไทย เฉพาะวิชาแต่งไทยครูได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาและในการวิจัยของผู้เขียนครั้งนี้ ครูร้อยละ ๗๕.๕๒ ก็ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอเช่นเดียวกันทั้งยังทำการวัดผลท้ายชั่วโมงด้วยการซักถามอยู่เสมอ ในด้านวิธีสอนผลการวิจัยของผู้เขียนตรงกับผลการวิจัยของ ศิธร แสงธนู^๔ ซึ่งทำไว้เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๑ เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมปลาย คือพบว่าครูสอนวิชาไวยากรณ์ไทยด้วยวิธีอธิบายเนื้อหาพร้อมทั้งยกตัวอย่างแล้วให้นักเรียนจด

อย่างไรก็ตาม ผลของการวิจัยครั้งนี้มีบางอย่างค้านกับการวิจัยที่ได้เคยมีผู้ทำมาแล้วนั่นคือการวิจัยของศิธร แสงธนู ซึ่งได้สำรวจการสอนวิชาภาษาไทยรวมทั้งวิชาหลักภาษาไทย ผลปรากฏว่า การยกตัวอย่างประกอบคำอธิบายของครูนั้น ครูส่วนมากใช้ตัวอย่างที่มีในหนังสือแบบเรียนวิชาไวยากรณ์ไทย แต่ในการวิจัยของผู้เขียนครั้งนี้ พบว่าครูส่วนมากอธิบายโดยยกตัวอย่างจากประสบการณ์ของตนเองหรือจากหนังสือประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากตำราเรียนที่ใช้ และในด้านอุปกรณ์การสอน ศิธร แสงธนู พบว่าครูส่วนมากใช้หนังสือแบบเรียนเป็นหลักในการสอน ไม่มีอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะช่วยเร้าใจให้นักเรียนสนใจเรียนยิ่งขึ้น ต่างกับการวิจัยของผู้เขียนซึ่งปรากฏผลว่า ครูส่วนมากคือร้อยละ ๕๕.๑๕ ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบางชั่วโมง อุปกรณ์ที่ใช้ได้แก่ข้อความจากหนังสือวรรณคดีและหนังสือ

^๓ เปี่ยมศรี นาคพัฒน์ การสอนแต่งไทย วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๐๐

^๔ ศิธร แสงธนู การสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมปลาย วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๐๑

อ่านประกอบอื่น ๆ กับยังใช้แผนภูมิ รูปภาพ และบัตรคำช่วยในการสอนวิชาหลัก
ภาษาไทยด้วย หนึ่งในปีการศึกษา ๒๕๐๒ สุนีย์ เกรือนิต ได้ทำการวิจัย
เกี่ยวกับข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนักเรียน พบว่าครูมีความเห็นว่าหลักสูตร
กำหนดชั่วโมงเรียนน้อยไม่พอเพียง ทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตร แต่การวิจัย
ของผู้เขียนพบว่าครูส่วนมากเห็นว่าหลักสูตรกำหนดเนื้อหาและเวลาเรียนเหมาะสม
อยู่แล้ว นอกจากนี้ผู้เขียนยังพบว่าการสอนวิชาหลักภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
นั้น ครูส่วนมากเฝ้ามองปัญหาหลายประการ เช่น นักเรียนไม่เอาใจใส่ในการเรียน
วิชานี้ ครูไม่รู้จักวิธีสอนที่ดี หนังสือแบบเรียนมีไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอน
และไม่รู้จักวิธีวัดผลที่ดี เป็นต้น

สรุปผลการค้นพบ

การสำรวจการสอนวิชาหลักภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พอนำ
มาสรุปผลที่ค้นพบเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ครูที่สอนวิชาหลักภาษาไทยมักจะมีอายุมาก คืออายุเฉลี่ยประมาณ
๔๐ ปีแต่มีวุฒิสูงพอใช้ คืออยู่ในระดับอนุปริญญา ครูชอบสอนวิชาหลักภาษาไทยน้อย
กว่าวิชาวรรณคดีไทย

๒. การสอนของครู ครูจัดกิจกรรมน้อยไป ส่วนมากอธิบายแล้วให้นักเรียน
จด ครูใช้อุปกรณ์บางชั่วโมง แต่ได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและทำการวัดผลสม่ำเสมอ
ครูเห็นว่าปัญหาการสอนส่วนมาก คือขาดอุปกรณ์ ขาดเทคนิคการสอนที่ดี
ขาดความยกย่องและความสนับสนุนช่วยเหลือในการสอนหลักภาษาไทยจากผู้บริหาร
โรงเรียน และแบบเรียนที่ใช้มีไม่เพียงพอ ครูส่วนมากเห็นว่าหลักสูตรและประมวล
การสอนที่ใช้นั้นเหมาะสมแล้ว

สุนีย์ เกรือนิต ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยม
ปลาย วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๐๒

๓. ความชอบหรือไม่ชอบสอนวิชาหลักภาษาไทย ขึ้นกับความเป็นครู ความประเภทของโรงเรียน กล่าวคือ ครูโรงเรียนราษฎร์ไม่ชอบสอนแต่ครูโรงเรียน รัฐบาลและโรงเรียนสาธิตชอบ

๔. ความชอบหรือไม่ชอบสอนวิชาหลักภาษาไทยไม่ขึ้นกับเพศ กล่าวคือ ทั้งครูชายและครูหญิงต่างก็ชอบสอนวิชาหลักภาษาไทยเช่นเดียวกัน

๕. การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมใน ห้อง ไม่ขึ้นกับประเภทของโรงเรียน กล่าวคือครูส่วนมากเปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมในห้องเรียนนาน ๆ ครั้งเช่นเดียวกัน

๖. การใช้อุปกรณ์การสอนของครูจะสม่ำเสมอหรือไม่ขึ้น ขึ้นกับประเภท ของโรงเรียน กล่าวคือ ครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนราษฎร์ใช้อุปกรณ์ น้อยกว่าครูโรงเรียนสาธิต

๗. นักเรียนใฝ่ทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอหรือไม่ ขึ้นกับประเภทของ โรงเรียน กล่าวคือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตใฝ่ทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอยิ่งกว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

๘. ความสนใจเรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนจะมากหรือน้อยไม่ขึ้น กับประเภทของโรงเรียน กล่าวคือมีความสนใจพอควรเท่ากัน

๙. ครูเห็นว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยดีหรือไม่ ไม่ขึ้น กับประเภทของโรงเรียน กล่าวคือครูส่วนมากเห็นว่าเข้าใจดีพอใช้เช่นเดียวกัน

๑๐. ครูเห็นว่าพื้นความรู้ของนักเรียนจะใช้ได้หรือไม่ ไม่ขึ้นกับประเภท ของโรงเรียน คือ ครูเห็นว่าพื้นความรู้ของนักเรียนดีพอใช้เช่นเดียวกัน

๑๑. ความชอบหรือไม่ชอบวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนย่อมขึ้นกับประเภท ของโรงเรียน กล่าวคือนักเรียนโรงเรียนสาธิตชอบวิชานี้มากกว่านักเรียนโรงเรียน รัฐบาลและนักเรียนโรงเรียนราษฎร์

๑๒. จำนวนชั่วโมงสอนทุกวิชาต่อสัปดาห์ของครู ขึ้นกับประเภทของ โรงเรียนที่ครูทำการสอนอยู่ กล่าวคือ ครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากมีชั่วโมงสอน มากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนสาธิต

ข้อเสนอแนะ

จากการค้นพบครั้งนี้ ผู้เขียนใคร่จะเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะต่อครู

ครูควรยึดหลักว่าการสอนที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ในวิชาหลักภาษาไทยอย่างแท้จริงนั้นจะต้องเป็นการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะคือสามารถใช้ภาษาไทยในการฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว สามารถใช้ภาษาไทยสละสลวยเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ในการสอนครูควรชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียนวิชาหลักภาษาไทยให้ผู้เรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง สามารถใช้ความสังเกตและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของภาษาไทย เห็นคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหลักภาษาไทย ก่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนวิชานี้และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย วิธีที่จะจูงใจให้ผู้เรียนสนใจเรียนย่อมขึ้นอยู่กับกลวิธีการสอนของครู ซึ่งจะต้องอาศัยอุปกรณ์การสอนและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นในห้องเรียน ทำการวัดผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนการจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรวิชาหลักภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับวิชาภาษาไทยได้อย่างกว้างขวาง ฉะนั้นในการสอนวิชาหลักภาษาไทยครูควรคำนึงถึงวิธีการต่อไปนี้

ก. วิธีสอน วิธีสอนวิชาหลักภาษาไทยนั้นครูควรตั้งจุดประสงค์ของการสอนเนื้อหาวิชาที่มุ่งจะสอนประกอบกับความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ มีการนำหลักสูตรและประมวลการสอนวิชาหลักภาษาไทยมาดัดแปลงในการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน โดยคำนึงถึงว่าลักษณะวิธีสอนที่ดีย่อมสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบัน กล่าวคือนำเอาสิ่งที่น่าสนใจมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการสอนให้มากที่สุดด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียน

มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กระตุ้นใจผู้เรียนให้รู้จักคิด ส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะของการใช้ภาษา สามารถนำความรู้ที่ได้จากวิชาหลักภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ครูควรสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับครู เป็นการส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างพวกนักเรียนด้วยกัน การสอนแบบนี้ครูควรให้อิสระเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกิจกรรมบ้างตามสมควร มีใค้หมายความว่า จะปล่อยให้ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ตามใจชอบเสมอไป ทุกครั้งที่นักเรียนจะประกอบกิจกรรมใดจะต้องได้รับคำแนะนำจากครูผู้จะชี้ทางให้ทำสิ่งที่ดีมีประโยชน์แก่ส่วนรวมและก่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างแจ่มแจ้ง วิธีสอนดังกล่าวมาทั้งหมดนี้จะได้ผลดีเพียงไรนั้นย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกของครูคือ มีลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดีและมีจิตวิทยาดี นอกจากนี้ ครูควรจะสอนวิชาหลักภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนวิชาอื่นได้ดีอีกด้วย

ข. การจัดกิจกรรมชั้นสอนตั้งแต่เริ่มมาการสอนวิชาหลักภาษาไทย มักจะสอนแบบที่จำกัดให้นักเรียนนั่งฟังคำอธิบายจากครู ไม่มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดเห็นได้เลย แต่ปัจจุบันนี้แนวการสอนวิชาหลักภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปจากแนวที่เคยสอนกันมา ครูจึงควรจัดกิจกรรมชั้นสอนขึ้นในการสอนวิชาหลักภาษาไทย กิจกรรมที่ครูควรจัดขึ้นมีหลายอย่าง อาทิ ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น สอนเรื่องคำประสม แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้อ่านคำประสมจากหนังสือวรรณคดี หนังสือพิมพ์ หนังสือนวนิยาย เป็นต้น แล้วให้ออกมารายงานหน้าชั้นครูอาจจัดการแข่งขัน เช่น แข่งขันกันแต่งคำประพันธ์ให้ถูกต้องตามข้อบังคับการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ที่มีในวิชาหลักภาษาไทย แข่งขันกันยกตัวอย่างคำหรือประโยคชนิดต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนั้นครูอาจจัดให้มีการอภิปรายหรือโต้วาทีเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามวิชาหลักภาษาไทย หรือเชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับเกตุคติความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

หรือให้นักเรียนเขียนรายงานการค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาหลักภาษาไทยแล้วนำมารายงานในห้องเรียนด้วย เป็นต้น การจัดกิจกรรมชั้นสอนเหล่านี้ ครูควรใช้อุปกรณ์ช่วยในการสอน จะทำให้บรรยากาศในการเรียนวิชาหลักภาษาไทยไม่น่าเบื่อหน่าย

ค. การใช้อุปกรณ์การสอน การใช้อุปกรณ์การสอนเป็นวิธีที่จะช่วยให้บทเรียนมีชีวิตชีวาขึ้น อุปกรณ์อาจจะเป็นบัตรคำหรือการแต่งป้ายประกาศที่เรียกว่า bulletin board หรือเขียนข้อความด้วยลายมือสวย ๆ หรือหารูปภาพหรือวัตถุของจริงมาติด หรือเขียนแถบประโยคเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ศึกษาแบบสร้างของคำและประโยค หรือหาหนังสือวรรณคดีหนังสือนิทาน หนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ มาอ่านให้นักเรียนฟังเพื่อสังเกตคำวิเศษณ์ คำประสม คำลักษณะนาม ฯลฯ หรือหาแผนภูมิบอกลักษณะคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ หรือหารูปภาพเช่นรูปภาพประกอบคำอธิบายคำราชาศัพท์ เหล่านี้เป็นต้น อุปกรณ์การสอนจะช่วยท่นเวลาเรียน ทำให้นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลิน และเข้าใจเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยดีขึ้น

ง. การวัดผล ครูควรวัดผลท้ายชั่วโมงทุกชั่วโมงที่สอนวิชาหลักภาษาไทยด้วยวิธีซักถาม หรือสังเกตจากความสามารถในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน หรือออกข้อทดสอบย่อยตามความเหมาะสม ครูควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดวิชาหลักภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ และครูจะได้แก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ส่วนวิธีการวัดผลปลายปีมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น เก็บคะแนนตลอดปีจากแบบฝึกหัดรวมทั้งสอบได้ เก็บคะแนนสอบกลางปีรวมทั้งสอบได้ เก็บจากคะแนนทดสอบย่อยทุกครั้งรวมทั้งสอบได้ เก็บเฉพาะคะแนนสอบได้ครั้งเดียว หรือเก็บคะแนนตลอดปีจากแบบฝึกหัด รวมทั้งคะแนนสอบกลางปี คะแนนทดสอบย่อย ทุกครั้งรวมทั้งสอบได้

จ. การจัดกิจกรรมรวมหลักสูตร ครูควรจัดกิจกรรมรวมหลักสูตรวิชาหลักภาษาไทยขึ้นเพื่อฝึกทักษะให้สัมพันธ์กัน คือทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน กิจกรรมรวมหลักสูตรที่ควรจัด ได้แก่ ให้นักเรียนทำสมุดรวบรวมคำที่ค้นพบจากหนังสือพิมพ์ หรือหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ ให้นักเรียนเขียนรายงานการค้นคว้าตั้งชุมนุมภาษาไทยขึ้น ให้ทำหนังสือพิมพ์ในโรงเรียน จัดนิทรรศการ และจัดห้องภาษาไทยขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนควรเลือกครูที่มีความสามารถในการสอนวิชาหลักภาษาไทย กล่าวคือเป็นครูที่มีความรู้วิชานี้ดี มีความรู้วิชาครูดี มีบุคลิกดี เป็นคนทันสมัย หนักแน่นหาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีความเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทยแก่นักเรียนได้ และมีความสมัครใจในการสอน วิชานี้ เหล่านี้ขึ้นเป็นครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนควรเห็นความสำคัญและยกย่อง ครูที่สอนวิชาหลักภาษาไทยเท่ากับครูที่สอนวิชาอื่น ทั้งควรสนับสนุนครูในด้าน การสอน โดยให้ความสะดวกและความช่วยเหลือในด้านการจัดหาอุปกรณ์การสอนและ การจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตร ไม่ควรให้ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาตรวจ แบบฝึกหัดของนักเรียน และควรจัดให้มีการอบรมแนะนำวิธีการสอนวิชาหลักภาษา ไทยเป็นครั้งคราวหรือส่งครูผู้สอนไปอบรมตามที่กระทรวงศึกษาธิการจัดขึ้น

ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้บริหารการศึกษา ควรพิจารณาหลักสูตรและประมวลการสอนโดยเพิ่มเวลา เรียนวิชาหลักภาษาไทยให้เหมาะสมกับเนื้อหา การกำหนดเนื้อหาควรพิจารณาถึง ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด และไม่ควรมีเนื้อหาซ้ำกัน ในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ หนังสือแบบเรียนควรมีมากกว่านี้ เพื่อให้ครูค้นคว้าหารายละเอียดได้ง่าย เนื้อหาวิชาหลักภาษาควรให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของนักเรียน แต่ละชั้น ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย มีแบบฝึกหัดมาก ๆ และมีตัวอย่างประกอบ คำอธิบายมาก ๆ นอกจากนี้ ควรจัดการอบรมและส่งศึกษานิเทศก์ทำการสาธิตการ สอนวิชาหลักภาษาไทยแก่ครูเป็นครั้งคราว

ข้อเสนอแนะต่อสถาบันฝึกหัดครู

สถาบันฝึกหัดครู ควรจะหาวิธีการจูงใจให้นักเรียนฝึกหัดครูสนใจและเห็น

ความสำคัญของการสอนวิชาหลักภาษาไทยด้วยการ เปิดสอนวิชาการทางภาษาไทย
ให้นักเรียนฝึกหัดครูมีโอกาสศึกษาได้อย่างกว้างขวางเป็นวิชาเสรี ทั้งนี้จะเป็นการ
ผลิตครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทยให้มีความรู้ทางเนื้อหาวิชาการและวิชาครูเป็นอย่างดีมาก
ขึ้น ซึ่งจะสามารถทำให้การสอนวิชาหลักภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมได้ผลดียิ่งขึ้น

MADE IN GERMANY

MADE IN GERMANY

ภาคเหนือ

MADE IN GERMANY

แบบสอบถามครู

โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน () ที่เป็นคำตอบของท่านและ
เติมข้อความในช่องว่าง ตามความเห็นของท่านอย่างแท้จริง

๑. ข้าพเจ้าเป็นครูโรงเรียน

() ก. ราษฎร์หญิง

() ข. ราษฎร์ชาย

() ค. รัฐบาลหญิง

() ง. รัฐบาลชาย

() จ. สาธิต

๒. ข้าพเจ้าสอนวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

๓. ก. ข้าพเจ้ามีอายุ..... ปี

เพศ.....

วุฒิ.....

ข. ได้รับวุฒิสอนครั้งสุดท้ายเมื่อ พ.ศ.....

สอนมาแล้ว.....ปี

๔. นอกจากวิชาหลักภาษาไทย ข้าพเจ้าสอนวิชาอื่นอีกคือ

() ก.....

() ข.....

() ค.....

() ง.....

() จ.....

() ฉ.....

๕. ข้าพเจ้ามีชั่วโมงสอน ทุกวิชา สัปดาห์ละ ชั่วโมง

๖. ข้าพเจ้าสอนวิชา หลักภาษาไทย สัปดาห์ละ ชั่วโมง
๗. ข้าพเจ้าสอนวิชาภาษาไทย สัปดาห์ละ ชั่วโมง
๘. ความเห็นของข้าพเจ้าที่มีต่อการสอนหลักภาษาไทย (เลือกตอบ ก. หรือ ข. ข้อเดียว)
() ก. ชอบสอน เพราะ
(ตอบได้หลายข้อ)	() ข. ไม่ชอบสอน เพราะ
(ตอบได้หลายข้อ)
() ๑. มีความถนัด	() ๑. ถนัดสอนวิชาอื่นมากกว่า
() ๒. มีความรู้ในวิชานี้ดี	() ๒. ไม่มั่นใจว่ามีความรู้ดีพอ
() ๓. สอนด้วยความสนใจ	() ๓. ต้องสอนเพราะได้รับมอบหมาย
() ๔. รู้จักวิธีสอนที่ได้ผล	() ๔. ไม่รู้วิธีสอนที่ได้ผล
() ๕. วิชาที่สำคัญมีประโยชน์
แก่นักเรียน	() ๕. ไม่เห็นประโยชน์และความสำคัญ
ของวิชา
() ๖. นักเรียนสนใจเรียนดี	() ๖. นักเรียนไม่เอาใจใส่ในการเรียน
() ๗. ได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มขึ้น	() ๗. ไม่มีเวลาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
() ๘. มีใจรักวิชานี้มาก	() ๘. เนื้อหาวิชาน่าเบื่อหน่าย
๙. ในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาไทย ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า (ตอบได้หลายข้อ)
-	
--
() ก. ภาษาไทยน่าสนใจ น่าศึกษา
() ข. ภาษาไทยเป็นภาษาของชาติควรเชิดชูไว้
() ค. ควรศึกษาภาษาของเราเองให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
() ง. สอนยาก ครูหลักภาษาไทยจึงควรได้รับการยกย่อง
() จ. ภาษาไทยศึกษายาก สอนได้ยาก
() ฉ. ภาษาของเราเอง ไม่จำเป็นต้องศึกษามากนัก
() ช. ครูภาษาไทยคว่ำครี มีโอกาสไปศึกษาต่อต่างประเทศน้อย
() ๗. ภาษาไทยสอนง่าย ใคร ๆ ก็สอนได้
() ๘. ไม่ได้รับการยกย่องจากเพื่อนครูและนักเรียนเท่าที่ควร

๑๐. ท่านชอบสอนภาษาไทยวิชาใดมากที่สุด (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. วรรณคดี
- () ข. หลักภาษา
- () ค. เรียงความ
- () ง. ย่อความ
- () จ. จกหมาย
- () ฉ. ชอบทุกวิชาเท่ากัน
- () ช. ไม่ชอบสอนทุกวิชา

๑๑. ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสเลือกสอนวิชาต่าง ๆ โดยเสรี ข้าพเจ้าจะเลือกสอน

- () ก. วิชาหลักภาษาไทย
- () ข. วิชาอื่น ๆ ในหมวดภาษาไทยยกเว้นหลักภาษาไทย
- () ค. วิชาในหมวดวิชาอื่นที่ไม่ใช่หมวดวิชาภาษาไทย

๑๒. ข้าพเจ้าเตรียมการสอนวิชาหลักภาษาไทย (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. ทุกครั้ง
- () ข. บางครั้ง
- () ค. ไม่เคย

๑๓. ข้าพเจ้าสอนหลักภาษาไทย โดย (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. แยกเป็นรายวิชาโดยเฉพาะ
- () ข. สอนร่วมกับวิชาอื่นในหมวดวิชาภาษาไทย
- () ค. บางครั้งก็แยกโดยเฉพาะ บางครั้งก็สอนรวม

๑๔. ถ้าฉันที่ข้าพเจ้าสอนวิชาหลักภาษาไทยมีหลายชั้นเรียน เช่น แบ่งเป็นห้อง

ก. ข. เป็นต้น ข้าพเจ้าใช้วิธีสอน (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. เหมือนกันทุกห้อง เพราะ
- () ข. ต่างกันแต่ละห้อง เพราะ

๑๕. ในการสอนแต่ละชั่วโมง ส่วนมาก ข้าพเจ้า (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. อธิบายเนื้อหาแล้วให้เด็กจด
- () ข. ให้เด็กจดโดยไม่ได้อธิบาย
- () ค. กิจกรรมชั้นสอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ
- () ง. (อื่น ๆ ถ้ามี)

๑๖. ข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและความสามารถด้านต่าง ๆ

- () ก. บ่อยครั้ง
- () ข. เป็นครั้งคราว
- () ค. นาน ๆ ครั้ง
- () ง. ไม่เคย

๑๗. ข้าพเจ้าเห็นว่าการสอนหลักภาษาไทยควรให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ทั้งในหมวดวิชาเดียวกันและหมวดวิชาต่างกัน

- () ก. เห็นด้วยและได้ปฏิบัติตาม
- () ข. เห็นด้วยแต่ไม่ได้ปฏิบัติตาม
- () ค. ไม่เห็นด้วย

๑๘. ข้าพเจ้าเห็นว่าการจัดกิจกรรมในห้องเรียนนอกเหนือจากการอธิบาย ทำให้ (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. เด็กเรียนได้มธ เข้าใจชัดเจนรวดเร็ว
- () ข. การเรียนสนุกสนานนักเรียนสนใจ
- () ค. บรรยากาศในการเรียนดีขึ้น
- () ง. โดยสทั้งข้อ ก. ข. และ ค.
- () จ. ทำให้เสียเวลาเรียน สอนไม่ทันตามหลักสูตร
- () ฉ. ไม่เคยจัดกิจกรรมใด ๆ

๑๘. ข้าพเจ้าเคยจัดกิจกรรมขึ้นสอนต่อไปนี้ (ตอบได้หลายข้อ)

- () ก. ครูถามนักเรียน
- () ข. รายงานข้อเรียน
- () ค. ทำงานเป็นกลุ่ม
- () ง. จัดการแข่งขัน
- () จ. อภิปราย
- () ฉ. โต้ทวิ
- () ช. เชิญวิทยากร
- () ฌ. รายงานปากเปล่าในห้อง
- () ฎ. ไม่เคยจัด
- () ฏ. (อื่น ๆ ถ้ามี)

๑๙. ข้าพเจ้าใช้อุปกรณ์การสอนหลักภาษาไทย นอกจากหนังสือเรียน

- () ก. ทุกชั่วโมง
- () ข. บางชั่วโมง
- () ค. ไม่เคยใช้

๒๐. อุปกรณ์ที่ข้าพเจ้าใช้ประกอบการสอน คือ (ตอบได้หลายข้อ)

- () ก. บัตรคำ เช่น คำราชาศัพท์ เป็นต้น
- () ข. แถบประโยค
- () ค. แผนภูมิ เช่น แผนผังลักษณะคำประพันธ์
- () ง. ข้อความจากวรรณคดี และหนังสืออ่านประกอบ
- () จ. ของจริง
- () ฉ. รูปภาพ เช่น รูปภาพประกอบคำอธิบายคำราชาศัพท์
- () ช. ไม่เคยใช้

๒๒๓. ข้าพเจ้าคิดว่าการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาหลักภาษาไทยนั้น (เลือกตอบข้อเดียว)
- () ก. ช่วยในการเรียนการสอนได้มาก
 - () ข. ไม่จำเป็นต้องมี เพียงแต่อธิบายจากตำราก็พอแล้ว
 - () ค. ไม่เคยใช้
๒๒๔. ข้าพเจ้าคิดว่าอุปกรณ์การสอนหลักภาษาไทยทำให้
- () ก. เสียเวลาเรียน
 - () ข. สูญเวลาเรียน
๒๒๕. ข้าพเจ้าให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลักภาษาไทย
- () ก. สม่ำเสมอ
 - () ข. นาน ๆ ครั้ง
 - () ค. ไม่เคยให้ทำ
๒๒๖. กติงจากการสอนแต่ละชั่วโมง ข้าพเจ้าวัดผลท้ายชั่วโมง
- () ก. ทุกครั้ง
 - () ข. บ่อยครั้ง
 - () ค. นาน ๆ ครั้ง
 - () ง. ไม่เคย
๒๒๗. การวัดผลในแต่ละชั่วโมง ข้าพเจ้าทำได้วิธี (เลือกตอบข้อเดียว)
- () ก. ชักถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าพร้อมกัน
 - () ข. ชักถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเป็นรายบุคคล
 - () ค. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด
 - () ง. ทั้งข้อ ก. ข. ค.
 - () จ. ไม่เคยวัดผลในชั่วโมง

๒๙๗. ข้าพเจ้าวัดผลการเรียนรู้ปลายปีโดย (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. เก็บคะแนนตลอดปีจากแบบฝึกหัด
- () ข. เก็บจากคะแนนสอบกลางปีรวมกับสอบไล่
- () ค. เก็บจากคะแนนทดสอบย่อย () ทุกครั้ง
- () ง. เก็บเฉพาะคะแนนสอบไล่ครั้งเดียว
- () จ. ทั้งข้อ ก. ข. และ ค.
- () ฉ. (อื่น ๆ ถ้ามี)

๒๙๘. ประเภทของข้อสอบที่ข้าพเจ้าใช้วัดผลวิชานี้ ส่วนมาก เป็นข้อสอบแบบ

- () ก. ปรนัยทั้งหมด
- () ข. ปรนัยส่วนใหญ่ ชัดนัยส่วนน้อย
- () ค. ปรนัยส่วนน้อย ชัดนัยส่วนใหญ่
- () ง. ปรนัยและชัดนัยเท่า ๆ กัน
- () จ. ชัดนัยทั้งหมด

๒๙๙. ข้าพเจ้าสังเกตว่านักเรียนของข้าพเจ้าส่วนมาก มีความสนใจวิชาหลักภาษาไทย

- () ก. มาก
- () ข. มากพอควร
- () ค. น้อย
- () ง. ไม่สนใจเลย

๓๐๐. การยกตัวอย่างประกอบการสอนหลักภาษาไทย ส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าใช้วิธี

- () ก. ยกตัวอย่างจากตำราไวยากรณ์ไทยที่เรียน
- () ข. ยกตัวอย่างจากประสบการณ์นอกเหนือจากตำราเรียน
- () ค. ยกตัวอย่างจากของจริงหรืออุปกรณ์การสอน
- () ง. ยกตัวอย่างจากวรรณคดี
- () จ. ให้นักเรียนช่วยกันหาตัวอย่างมาประกอบ
- () ฉ. (อื่น ๆ ถ้ามี)

๓๑. ข้าพเจ้านึกได้ว่ามักเรียนของข้าพเจ้า ส่วนมาก มีความเข้าใจเนื้อหาวิชานี้

- () ก. ดีมาก
- () ข. ดีพอใช้
- () ค. พอใช้
- () ง. ยังไม่ดีเท่าที่ควร

๓๒. ข้าพเจ้าคิดว่าพื้นความรู้หลักภาษาไทยของนักเรียนของข้าพเจ้า ส่วนใหญ่

- () ก. ใช้ได้
- () ข. ยังใช้ไม่ได้

๓๓. ข้าพเจ้าอ่านหลักสูตรภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๐๓

- () ก. อ่านจบ
- () ข. อ่านแต่ไม่จบ
- () ค. ไม่ได้อ่าน

๓๔. ข้าพเจ้าอ่านประมวลการสอนหลักภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๐๓

- () ก. อ่านจบ
- () ข. อ่านแต่ไม่จบ
- () ค. ไม่ได้อ่าน

๓๕. ข้าพเจ้าเห็นวาทกรรมเวลาเรียนหลักภาษาไทย

- () ก. เพียงพอแล้ว
- () ข. น้อยเกินไป
- () ค. มากเกินไป

๓๖. ข้าพเจ้าสอนตามประมวลหลักภาษาไทย

- () ก. ทุกอย่าง
- () ข. ไม่เคยสอนตาม
- () ค. สอนตามบางอย่างโดยนำมาคิดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับเด็ก

แบบสอบถามนักเรียน

เรื่อง ปัญหาการเรียนหลักสูตรภาษาไทยของนักเรียน

แบบสอบถามนี้ ทำขึ้นเพื่อสำรวจความเห็นของนักเรียน เพื่อนำมาเขียน
วิทยานิพนธ์เสนอต่อคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามระเบียบการ
ศึกษาศาสตร์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน () ที่เป็นคำตอบของท่านและเติม
ข้อความในช่องว่าง ตามความเห็นของท่านอย่างแท้จริง

๑. ข้าพเจ้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

โรงเรียน

๒. วิชาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด ในหมวดภาษาไทย คือ (เลือกตอบข้อเดียว)
() ก. ชอบ เพราะ (ตอบหลายข้อ)	() ข. ไม่ชอบ เพราะ (ตอบได้หลายข้อ)
() ๑. มีประโยชน์ต่อวิชาอื่น	() ๑. ไม่มีประโยชน์ต่อวิชาอื่น
() ๒. ได้ความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ	() ๒. เบื่อทวนซ้ำ ๆ นำเบื่อหน่าย
() ๓. เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	() ๓. เข้าใจเนื้อหาได้ยาก
() ๔. ได้แสดงความคิดเห็นโดยเสรี	() ๔. ไม่ชอบท่องจำ
() ๕. มีพื้นความรู้วิชานี้ดี	() ๕. คะแนนน้อยกว่าวิชาอื่น
() ๖. สอบได้คะแนนดี	() ๖. สอบได้คะแนนไม่ดี
() ๗. ครูให้ความรู้ประกอบกว้าง ๆ	() ๗. ครูสอนออกนอกเรื่องได้
ช่วยให้เข้าใจวิชาดีขึ้น	เนื้อหาบ่อย
๓. วิชาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด ในหมวดภาษาไทย คือ (ตอบข้อเดียว)
() ก. การใช้ภาษา (ทั้ง พูด อ่าน และ เขียน)
() ข. หลักภาษา
() ค. วรรณคดี
() ง. ไม่ชอบทั้ง ๓ วิชา

๔. ส่วนมาก ข้าพเจ้าเรียนวิชาหลักภาษาไทย โดย (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. นั่งฟังครูอธิบายและยกตัวอย่างจากหนังสือเรียน
- () ข. จดงานและฟังครูอธิบายประกอบบ้าง
- () ค. ช่วยกันยกตัวอย่างแล้วสรุปเนื้อหาพร้อมกับครู
- () ง. จดงานอย่างเที่ยงตลอดชั่วโมง
- () จ. ได้แสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมเสมอ
- () ฉ. (อื่น ๆ ถ้ามี)

๕. ในแต่ละชั่วโมง ข้าพเจ้าให้ความสนใจเรียนหลักภาษาไทย (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. มาก
- () ข. มากพอควร
- () ค. น้อย
- () ง. ไม่สนใจเลย

๖. การสอนของครู นอกจากหนังสือแบบเรียน ครูใช้อุปกรณ์ช่วยการสอนวิชานี้

- () ก. ทุกชั่วโมง
- () ข. บ่อยครั้ง
- () ค. บางครั้ง
- () ง. ไม่เคยเลย

๗. อุปกรณ์การสอนที่ครูเคยใช้ในการสอนหลักภาษาไทยได้แก่ (ตอบได้หลายข้อ)

- () ก. บัตรคำ เช่น คำบาลี สั้นสกดุด คำราชาศัพท์
- () ข. แถบประโยค เช่น ตัวอย่าง แถบรถประโยค ฯลฯ
- () ค. หนังสือประกอบ
- () ง. เครื่องบันทึกเสียง
- () จ. รูปภาพ
- () ฉ. ไม่มีอุปกรณ์เลย
- () ช. (อื่น ๆ ถ้ามี)

๘. ข้าพเจ้าคิดว่า อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้นั้นทำให้เด็กเรียน (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. สบุดสนานเพลิดเพลิดและเหมาะสมกับเนื้อหา
- () ข. สบุดสนานเพลิดเพลิดแต่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา
- () ค. เบื่อหน่ายและไม่เห็นความจำเป็นต้องให้
- () ง. ไม่มีอุปกรณ์เลย

๙. ขนาดของอุปกรณ์ที่ครูใช้ในการสอนหลักภาษาไทยนั้น (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. ใหญ่พอควร เห็นได้ชัด
- () ข. เล็กเกินไป เห็นไม่ชัด
- () ค. ไม่มีอุปกรณ์เลย

๑๐. ครูให้ทำแบบฝึกหัดหลักภาษาไทย (ตอบข้อเดียว)

- () ก. บ่อยครั้ง
- () ข. นาน ๆ ครั้ง

๑๑. ในการวัดผลวิชาหลักภาษาไทย ส่วนมาก ครูใช้วิธี (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. เก็บคะแนนตลอดปีจากแบบฝึกหัด
- () ข. เก็บจากคะแนนสอบกลางปีรวมกับสอบไล่
- () ค. เก็บจากคะแนนทดสอบย่อย () ทุกครั้ง
- () ง. เก็บเฉพาะคะแนนสอบไล่ครั้งเดียว
- () จ. ทั้งข้อ ก. ข. และ ค

๑๒. ข้าพเจ้าชอบการวัดผลในข้อ ๑๑ มากที่สุด คือ ข้อ

- () ก. () ข. () ค. () ง. () จ.

๑๓. ข้าพเจ้าได้คะแนนวิชาหลักภาษาไทยจากคะแนนสอบครั้งสุดท้าย

.....จากคะแนนเต็ม

๑๘. เมื่อไม่เข้าใจวิชาหลักภาษา ขำพเจ้า (เลือกตอบข้อเดียว)

- () ก. ถามครูจนเข้าใจ
- () ข. ถามเพื่อน
- () ค. อ่านหนังสือประกอบ
- () ง. ถามผู้ปกครองและญาติพี่น้อง
- () จ. ถามผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ
- () ฉ. ถามทั้งขอ ก. ข. ค. ง. และ จ.
- () ช. เคย ๆ บ่อย ๆ ไม่เข้าใจค่อยไป
- () ฅ. ส่วนใหญ่เข้าใจก็แล้วจึงไม่ถามใคร

๑๙. ขำพเจ้ามีความเห็นว่า ครูภาษาไทยของขำพเจ้า (ตอบได้หลายข้อ)

- () ก. มีความรู้ดี
- () ข. มีวิธีสอนดี
- () ค. ใช้ภาษาเป็นตัวอย่างที่ดีได้
- () ง. เป็นคนทันสมัย ร่าเริงแจ่มใส
- () จ. มีความก้าวหน้าเหมือนครูวิชาอื่น
- () ฉ. คร่ำครึ เกรงขริบไม่น่าสนใจ
- () ช. มีความรู้ไม่พอจึงต้องมาสอนวิชาหลักภาษาไทย
- () ฅ. วิธีสอนไม่ดี

๒๐. ครูเคยจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรวิชาหลักภาษาไทยคือ (ตอบได้หลายข้อ)

- () ก. ให้ทำสมุดรวบรวม เช่น รวมนิทานชาดก คำบาลี เป็นต้น
- () ข. ให้เขียนรายงานการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
- () ค. ให้รายงานปากเปล่าถึงผลการค้นคว้าในชั่วโมงเรียน
- () ง. จัดตั้งชุมนุมภาษาไทย
- () จ. ทำหนังสือพิมพ์
- () ฉ. แต่งคำประพันธ์จากเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย
- () ช. แข่งขันกันควยาคำไทยนำมาแยกประเภทตามหลักภาษาไทย
- () ฅ. ครูไม่เคยจัดกิจกรรมเหล่านี้
- () ญ. (อื่น ๆ ถ้ามี)

๑๗. ข้าพเจ้าคิดถึงพื้นฐานความรู้หลักภาษาไทยของข้าพเจ้า (เลือกตอบข้อเดียว)

() ก. ดีมาก

() ข. ดีพอใช้

() ค. พอใช้

() ง. ยังไม่พอใช้

๑๘. วิชาหลักภาษาไทยมีประโยชน์ต่อวิชาอื่น

() ก. เห็นด้วย

() ข. ไม่เห็นด้วย

๑๙. วิชาหลักภาษาไทย มีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่นและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี

() ก. เห็นด้วย

() ข. ไม่เห็นด้วย

๒๐. ครูสอนวิชาอื่นที่ไม่ใช่ครูหลักภาษาไทยเคยกวาดค้นการใช้ภาษาของนักเรียนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยเสมอ

() ก. เคย

() ข. ไม่เคย

๒๑. ข้าพเจ้าเห็นว่าการใช้ภาษาของวิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์และโทรทัศน์ ส่วนมาก ยังไม่ถูกต้องกับหลักภาษาไทย

() ก. เห็นด้วย

() ข. ไม่เห็นด้วย

๒๒. ข้อเสนอแนะของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการสอนของครู และการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียน มีดังต่อไปนี้

.....

.....

.....